

Все така ли ще ме гонятъ вѣтроветѣ
 И ще шибатъ съ ледени камшици?
 Все така ли по ржба на бездни
 Ще вървя и тръпна?
 Все така ли по разклатени мостове
 Ще се люлѣя и сърдцето ми въ ужасъ ще замира?
 Все така ли?
 Черна участъ на моята родина.
 Да се изтрѣгна отъ пригръдкитѣ ѝ не мога . . .

Ураганъ премина,
 И огънь те опустоши,
 И съ кръвъ те залѣха . . .
 Съ ятагани отсичаха главитѣ
 На твоитѣ чеда
 И ги набиваха на колове —
 За ужасъ,
 За ужасъ
 И за страхъ.